

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

*Ворона Богдан Миколайович,
здобувач освітнього ступеня бакалавр, група Мз-
22-3с*

*Ліцман Данііл Володимирович,
здобувач освітнього ступеня бакалавр, група ІН-
31/1*

Сумський державний університет, м. Суми

Цифровізація публічного управління в умовах війни має на меті забезпечити безперервність державних сервісів, підвищити оперативність ухвалення рішень і зменшити корупційні ризики через автоматизацію та прозорість процедур. Всі рішення у сфері публічного управління, які розробляються і приймаються органами влади, тягнуть за собою наслідки, які можуть позначитися на всіх сферах життєдіяльності людини, оскільки ці рішення мають державний масштаб. Для того щоб підвищити якість управлінського рішення у сфері діяльності органів публічної влади, необхідно, щоб воно насамперед було якісним, своєчасним, адресним, конкретним.

У воєнних реаліях ці загальні принципи набувають конкретного практичного змісту: по-перше, необхідно провести аудит ІТ-інфраструктури та визначити критичні сервіси (реєстри, соціальні виплати, медичні дані, логістика допомоги), щоб пріоритетно захистити саме ті системи, від яких залежить життєзабезпечення громади. По-друге, слід впровадити єдину оперативну панель (дашборд) для керівництва, яка агрегує дані з реєстрів, оперативних служб і місцевих ОТГ та відображає ключові індикатори: час реакції, відсоток забезпечення критичних послуг, наявність запасів, інциденти кібербезпеки та індекс задоволеності громадян. По-третє, кожне управлінське рішення має супроводжуватися стандартизованим шаблоном (опис проблеми; ціль; альтернативи; оцінка ризиків; ресурсна оцінка; план моніторингу і оцінки), що забезпечить його якість, адресність і можливість подальшого контролю.

Практичні кроки для місцевих адміністрацій у кризі: 1) негайний аудит ІТ-систем і забезпечення резервних каналів зв'язку та копіювання даних (включно з супутниковими рішеннями та резервними центрами даних); 2) розгортання базового дашборду з інтеграцією найважливіших джерел даних; 3) автоматизація рутинних процедур (електронний документообіг, електронні заявки на допомогу) для зменшення людського фактора і корупційних

ризиків; 4) створення мультидисциплінарних експертних груп (аналітик, ІТ-спеціаліст, юрист, представник громади) для оцінки наслідків складних рішень; 5) навчання персоналу з кібергігієни, роботи з даними та кризового прийняття рішень.

Ключовими принципами впровадження мають бути інтероперабельність (стандарти API і єдині формати обміну даними), модульність рішень (швидке розгортання і масштабування), пріоритет кібербезпеки (аудити, шифрування, багаторівнева аутентифікація, плани відновлення), доступність сервісів для вразливих груп (офлайн-інструменти, мобільні точки доступу) та прозорість (відкриті дашборди, публічні звіти, незалежні аудити). Для оцінки ефективності цифровізації доцільно використовувати набір KPI: відсоток автоматизованих процедур; середній час обробки запиту; частота й тривалість інцидентів кібербезпеки; рівень доступності сервісів у віддалених громадах; індекс задоволеності населення.

Ризики реалізації – фрагментація даних, брак кваліфікованих кадрів, кібератаки, цифровий розрив – пом'якшуються через стандартизацію обміну даними, створення локальних цифрових команд і партнерств з університетами та ІТ-сектором, регулярні навчання та інвестиції в кіберзахист. Поетапний план дій: терміново (0–3 міс.) – аудит інфраструктури, запуск базового дашборду, забезпечення резервних каналів; середньостроково (3–12 міс.) – інтеграція ключових реєстрів, автоматизація пріоритетних процедур, навчання персоналу; довгостроково (після 12 міс.) – масштабування рішень, розвиток аналітичних платформ, закріплення правових стандартів і інституційна підтримка цифрових команд.

Очікуваний результат – підвищення стійкості державних сервісів, скорочення часу ухвалення рішень, зниження адміністративних витрат і зростання довіри громадян. Для локальної громади (Благодатне/Арбузинка) це означає конкретні вигоди: швидший доступ до соціальної допомоги, оперативні рішення щодо евакуації та логістики, прозорі механізми контролю за розподілом ресурсів і зменшення ризиків зловживань.

Список використаних джерел :

1. Біліченко Р.С. *Підвищення ефективності ухвалення управлінських рішень у системі публічного управління* (
2. Міністерство цифрової трансформації України. Звіти та публікації 2022–2024 (огляд ініціатив з електронних послуг і GovTech).
3. VoxUkraine. Аналітичні матеріали з цифрової трансформації та стійкості державних сервісів (2019–2024).
4. Національний інститут стратегічних досліджень. Дослідження щодо стійкості державних інституцій у кризі (2023–2024).

5. World Bank. *Digital Government and Crisis Response* (огляди практик та рекомендації для країн, що переживають конфлікти).
6. ПРООН / UNDP Ukraine. Звіти про підтримку цифрових сервісів у надзвичайних ситуаціях (2022–2024).
7. Іванкова О.Г. *Управлінські рішення як інструмент управління організацією*, 2021 (теоретичні підходи до якості рішень).